

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobkyne: **Lawyer Partners, a.s.**, so sídlom v Bratislave, Prievozská č. 37, IČO: 35 944 471, zastúpenej Advokátskou kanceláriou Chabadová, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pri starej prachárni č. 13, proti žalovanému: **T. G.**, bytom K., o **zaplatenie 12,94 €**, vedenej na Okresnom súde Spišská Nová Ves pod sp. zn. 1 Ro 437/2013, o dovolaní žalobkyne proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach z 13. januára 2015 sp. zn. 11 Co 402/2014, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie **o d m i e t a**.

Žalovanému náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Spišská Nová Ves (ďalej aj „súd prvého stupňa“) uznesením z 25. októbra 2013 č.k. 1 Ro 437/2013-14 uložil žalobkyni, aby zaplatila súdny poplatok za vytvorenie súdneho spisu v zmysle položky č. 20a Sadzobníka súdnych poplatkov (ďalej len „Sadzobník“), ktorý je prílohou zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení neskorších predpisov (ďalej aj „zákon o súdnych poplatkoch“).

Na odvolanie žalobkyne Krajský súd v Košiciach uznesením z 13. januára 2015 sp. zn. 11 Co 402/2014 napadnuté uznesenie potvrdil ako vecne správne (§ 219 O.s.p.). Podľa odvolacieho súdu bolo na žalobkyni, aby preukázala, že návrh doručený súdu v roku 2013 je identický s návrhom, ktorý (ako tvrdí) podala v roku 2006; žalobkyňa to ale nepreukázala. Citoval položku 20a Sadzobníka a konštatoval, že súd prvého stupňa postupoval v súlade s ustanoveniami zákona o súdnych poplatkoch. Uviedol, že nemožno súhlasiť s tvrdením žalobkyne, že poplatková povinnosť vznikla podaním návrhu v roku 2006, pretože o jej návrhu bolo už v konaní rozhodnuté zastavením konania pre nezaplatenie súdneho poplatku za návrh. Nové podanie žalobkyne aj keď datované dňom 23. marca 2006, zaslané v elektronickej podobe 9. januára 2013 Okresnému súde Liptovský Mikuláš, ktorý ju postúpil súdu prvého stupňa, je podľa odvolacieho súdu novou žalobou. Odvolací súd uviedol, že poplatok vyrubil v lehote podľa ust. § 13 zákona o súdnych poplatkoch v znení platnom ku dňu podania žaloby na súd, lebo táto trojročná lehota začína plynúť až od konca roku 2013. Odvolací súd konštatoval, že v tomto prípade nejde o premlčaciu lehotu na základe uplynutia ktorej by bolo nutné premlčania sa dovolať, ale súd sám z úradnej moci po jej uplynutí takýto poplatok vyrubiť môže.

Proti uvedenému uzneseniu podala žalobkyňa dovolanie s tým, že jej v konaní bola odňatá možnosť pred súdom konať (§ 237 písm. f/ O.s.p.). V danom prípade bolo podľa žalobkyne potrebné vychádzať z toho, že návrh na začatie konania bol podaný už v roku 2006, kedy žiadne ustanovenie zákona o súdnych poplatkoch neumožňovalo súdu vyrubiť poplatok za vytvorenie spisu. V roku 2013 nebol podaný žiadny nový (resp. ďalší) návrh

na začatie konania, ale len rovnopis návrhu, ktorý podala už v roku 2006. K odňatiu jej možnosti konať pred súdom došlo tým, že bola vyzvaná na zaplatenie súdneho poplatku, i keď pre to nebol zákonný podklad a došlo k preklúzii v zmysle § 13 ods. 1 zákona o súdnych poplatkoch. So zreteľom na to žiadala napadnuté uznesenie a tiež ním potvrdené uznesenie súdu prvého stupňa zrušiť a vec vrátiť prvostupňovému súdu na ďalšie konanie.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podala včas žalobkyňa zastúpená v súlade s § 241 ods. 1 veta druhá O.s.p., bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O.s.p.) skúmal, či tento opravný prostriedok smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému ho zákon pripúšťa.

V danom prípade ide o dovolanie podané v obdobnej veci, aká už bola v počte väčšom ako päť predmetom konania pred dovolacím súdom na základe skoršieho dovolania tej istej žalobkyne - vid' konania vedené na najvyššom súde pod sp. zn. 7 Cdo 297/2014, 7 Cdo 549/2014, 7 Cdo 567/2014, 7 Cdo 569/2014, 7 Cdo 577/2014, 7 Cdo 579/2014, 3 Cdo 268/2014. Dovolací súd sa s odôvodneniami rozhodnutí, ktoré boli vydané v týchto konaniach, v celom rozsahu stotožňuje a poukazuje na ne. V zmysle § 243b ods. 7 O. s. p. už ďalšie dôvody neuvádza.

Vzhľadom na to, že dovolanie žalobkyne podľa § 237 O.s.p. a 239 O.s.p. prípustné nie je, najvyšší súd ho odmietol podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p.

O trovách dovolacieho konania rozhodol najvyšší súd podľa § 243b ods. 5 O. s. p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p., § 151 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p.

Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 25. novembra 2015

JUDr. Eubor Š e b o, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia : Vanda Šimová